

3.7.2018

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) התשל"ט-1979

לכבוד

סגן שר הבריאות

משרד הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 47(ג), לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) התשל"ט-1979

בעניין:

פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות ב"כ עו"ד יונתן ברג, משרד
התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר פואד פדילה רופא שיניים מורשה

הנקבל

1. הקובלנה:

ביום 3.9.2017, הגיש פרופ' איתמר גרוטו המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות, קובלנה נגד

הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת, כאמור

בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט 1979 (להלן :

"הפקודה"). בכך שלא העביר התייחסות ו/או גיליון הרישום הרפואי של המטופלת כנדרש

למשרד הבריאות ובכך סיכל בדיקת התלונה של המתלונן.

2. הוועדה:

שר הבריאות מינה את החתומים מטה להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

3. האירועים שברקע הקובלנה.

בתאריך 10.9.15, פנה מר אורן ש. (להלן: "המתלונן") למשרד הבריאות, בתלונה נגד הנקבל המתלונן טוען כי הנקבל קיבל תשלום מראש עבור הטיפול באמו (להלן – המטופלת) עם זאת במשך שלוש שנים לא סיים את הטיפול בה זאת עד שבסוף הודיע הנקבל כי הוא אינו מוכן להמשיך בטיפול ללא סיבה ברורה.

בין התאריכים 20.10.15, ועד לתאריך 8.5.17, אנשי משרד הבריאות פנו לנקבל שבע (7) פעמים בכתב בבקשות להגיב על התלונה כנגדו ולהעביר את הרישום הרפואי של המטופלת, אולם כל פניות לא נענו.

בין התאריכים 20.3.16, עד לתאריך 11.7.17, אנשי משרד הבריאות פנו לנקבל בשיחות טלפון שבע (7) פעמים בבקשה להעביר למשרד הבריאות את תגובתו והרישום הרפואי של המטופלת, אולם גם פניות אלו לא העלו דבר ולמרות שהנקבל אמר בשיחות טלפון שהוא ישלח תגובתו והרישום הרפואי, הנקבל לא העביר את תגובתו והרשומה הרפואית של המטופלת ו/או כל התייחסות אחרת ומידע נוסף הדרוש לבירור התלונה נגדו. משרד הבריאות לא יכלו לבדוק את התלונה של המתלונן עקב אי שיתוף הפעולה של הנקבל.

4. דיון:

בישיבת הוועדה מיום 14.2.2018, מסר הנקבל את תשובתו לכתב הקובלנה כדלקמן :

סעיפים : 1 – 3 הנקבל הודה.

סעיף 4 - מודה ומסר הבהרה: אכן הטיפול נמשך יותר מידי זמן. הייתה למטופלת דלקת חניכיים שחזרה על עצמה לפני השתלים או בזמן השתלים. היו לו בעיות בצנרת הביוב בתוך המרפאה, זמן רב, ולכן לא יכול היה לקבל את המטופלת לטיפול.

סעיף 5 - מודה, ומסר הבהרה: הוא התגרש ועזב את ביתו ולכן לא קיבל את המכתבים שנשלחו אליו.

סעיף 6 - מודה.

בכ' הקובל העיד את גר' חגית דומב, ממונה על בירור תלונות רפואת שניים במשרד הבריאות:

את יכולה לספר לחברי הוועדה בדיוק את השתלשלות העניינים ובמיוחד העניין של המכתבים, שנשלחו מכתבים, האם את קיבלת אישור שהמכתבים התקבלו?

קודם כל התלונה הזאת מסוף שנת 2015, זה מעל שנתיים של ניסיונות ליצור קשר ולקבל תגובה לתלונה. במסגרת ההליך הרגיל שלנו אנחנו מקבלים תלונה, מוציאים מכתב של הגשת תגובה לרופא. בדרך כלל זה נשלח בדואר רגיל. ממתנים לתגובה. כאשר יש לו תאריך שעד אליו הוא צריך לשלוח את התגובה.

כשאנחנו לא מקבלים תגובה אז אנחנו פונים פעם שנייה, זה בדרך כלל בדואר רשום, לא מקבלים תגובה זה בדואר שליחים, זה התהליך הקבוע, בגלל שיש לנו בעיה מנהלית של מעקב, מזכירה וכל מיני עניינים טכניים, אז יש בעיה של מעקב אחרי המכתבים, אז במקרה שאני לא מצליחה לתפוס אני מתחילה לפנות טלפונית, לפעמים זה כבר מההתחלה, תלוי באיזה שלב אני מוצאת שצריך להתחיל לרדוף אחרי הבנאדם בצורה יותר פעילה. במקרה הזה עשינו הרבה פעולות מעבר לשליחת המכתבים. על המכתבים אין לי

אישור מסירה. גם בישובים ערבים לפעמים זה בעיה מבחינת הכתובת לאן בדיוק לשלוח, זה לא מגיע, יש מספר אנשים עם שם דומה, עם שם זהה לפעמים. במקרה הזה היה לי את הטלפון הנייד של הרופא, אז פניתי אליו. במהלך התקופה גם יצאתי לחופשת לידה והיה לי מחליף, אז גם הוא דיבר אתו טלפונית פעמיים, אני דיברתי ארבע פעמים.

אני הסברתי בפעם הראשונה מי אני ושהתקבלה תלונה של מטופלת נגד. הסברתי לו את כל הליך הבירור, ואמרתי לו שאני צריכה לשלוח את התלונה, שהוא יקרא אותה ושהוא יגיב על מה שכתוב. ובכל הפעמים הוא מאוד שיתף פעולה בשיחה, הוא אמר בסדר גמור, תשלחי לכתובת ואני אגיב.

ושאלתי אותו מה הכתובת שאתה מקבל במכתבים, שאם אני אשלח אליה אתה תקבל.

ביקשתי מייל הוא אמר שאין לו.

לא זכור לי שהיה אזכור בנושא הצפה של ביוב.

בכ' הקובל הגיש באמצעות העדה אסופת מכתבים שנשלחו לנקבל. סומן ת'1.

לדברי העדה זה נשלח בדואר שליחים. זה קורה הרבה פעמים בישובים ערביים שיש תא דואר, אין איזה כתובת שיכול שליח להגיע ובאמת למסור למישהו, ואז למרות שכתוב בדואר שליחים אני לא בטוחה שזה נשלח בדואר שליחים כי זה תא דואר.

כל המכתבים נשלחו לכפר טירה.

אני חושבת שהוא אמר לי בטלפון שהוא לא קיבל את המכתבים. אני הבנתי בשיחות שהוא אדם לא בריא, והבהרתי לו שאני לא רוצה להגיע למקום הזה שיצטרך להתמודד עם דין משמעתי ושיעביר פשוט את החומר, והוא הסכים, ואמר שהוא יעביר ונתתי אפילו את הטלפון הנייד שלי האישי ולא קיבלתי שום דבר.

חקירה נגדית:

בשיחת הטלפון שהייתה האחרונה, אני הייתי בין השאר עברתי גם כן אירוע

ועברתי ניתוח, הקול שלי היה שרוט אז שדיברתי אתך?

נכון, נכון.

ד"ר חגית דומב :

5. החלטה:

לנוכח הודאת הנקבל בכתב הקובלנה, ולאחר שמיעת עדת התביעה, הוועדה מרשיעה את הנקבל בעובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה.

6. טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת:

בכ' הקובל:

יש פה פגיעה בכללים של המקצוע וכללים שאנחנו מצפים שרופא שיניים יתנהג בהתאם. מצד שני אנחנו רוצים לעודד רופאי שיניים, כפי שעשה הנקבל, לבוא ולהודות ולא לבזבז את זמן השיפוט. הוא לקח אחריות על מעשיו והוא הגיע לכאן והוא מודה באשמה ומוכן לקבל את מה שמגיע לו. אנחנו לוקחים את זה לקולה וחושבים שבמקרה הזה, אנחנו מבקשים בקשה מאוד מחמירה. יש לנו תיקים כמו דר' גיי קיסר ודר' ליליה גולדנבלום, שאנחנו ביקשנו ביטול רישיון, והם לא הגיעו לדיונים, ולא היה בכלל שיתוף פעולה מרופאי השיניים, ובגלל שלא היה שיתוף פעולה אנחנו ביקשנו לבטל את רישיונם והוא בוטל. הנקבל שיתף פעולה, עבר כמה אירועים, הוא היה חולה, הוא התגרש. יש לו את הסיבות למה הוא לא שיתף פעולה, זה לא מצדיק אבל אנחנו חושבים שצריך להסתכל על כל התמונה ולשקול את הכל. לאחר כל השיקולים לקולה ולחומרה, אנחנו הגענו למסקנה, שבמקרה הנדון נבקש חודשיים התלייה. זה מצביע על החומרה וגם כן זה לוקח את הנסיבות האישיות שלו. זה נותן הרתעה גם לנקבל וגם לאחרים שכל רופא שיניים

חייב לציית לבקשות של משרד הבריאות ולשתף פעולה ולהעביר חומר. היעד שלנו זה להיות גורם בקרה, גורם מפקח על רופאי השיניים ואנחנו תלויים בשיתוף פעולה שלהם.

הנקבל:

כבודכם, מה שתחליטו זה מקובל עלי. אני לא רוצה להיות תחת רחמים, ולא רוצה להיות כאילו שאני בנאדם מתחת לכל, התובע, אמר דברים טובים. כל אחד עובר בחיים דברים שממש הוא לא מתכוון, זה פוגע בעצמו קודם כל. אני גם כן פגעתי בעצמי כרופא שיניים קודם כל. כל מה שעברתי בתהליך הזה, אני לא אומר שזה מצב קל, זה מצב חמור מאוד, זה מבחינה נפשית, מבחינה פסיכולוגית, מכל הבחינות זה הטריד אותי. אני חושב שנענשתי כבר מספיק. אני מודה בדברים האלה, אבל ההחלטה שלכם היא החלטה שלכם, אני מכבד כל מה שאתם אומרים. אני משאיר את זה רק לשיקול דעת שלכם המקצועית ביותר, ומקובל עלי כל דבר ודבר.

7. המלצה:

הוועדה הרשיעה את הנקבל בעובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה, בעבירה לפי סעיף 45(1) לפקודה.

הוועדה רואה בחומרה את התנהגותו של הנקבל בכך שקיבל תשלום מראש עבור טיפול במטופלת, עם זאת במשך כשלוש שנים לא סיים את הטיפול בה. כמו כן לא השיב לפניות משרד הבריאות למרות שפנו אליו במכתבים ובישיחות טלפון מספר רב של פעמים. התירוצים של הנקבל לאי מענה אינם משכנעים.

מעשיו ומחדליו עולים כדי התנהגות בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.

לעניין אמצעי המשמעת:

בהחלטה בעניינו של דר' ליביו נ. משרד הבריאות ע"א 10979/04 מתייחס ביהמ"ש להליכים משמעתיים, מפי כבוד השופטת חיות כדלקמן :

השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד לפניו הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל".

ב - ע"א 4227/94 דר' סמוחה נ שר הבריאות (לא פורסם) נאמר :

"לפיכך נפסק בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל".

השיקול המרכזי, כפי שקבע בית המשפט, הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא. אינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית להגן, בין אלו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית, את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואת אימון הציבור במקצוע הרפואה. הוועדה סבורה כי אמצעי משמעת מחמירים נדרשים גם על מנת להגן על זכויותיהם של המטופלים לקבל טיפול הוגן, ראוי, ובזמן.

לצד החומרה בהתנהגותו של הנקבל, כאמור לעיל, שקלה הוועדה לקולה את הודאתו של הנקבל במיוחס לו ובכך חסך מזמנה השיפוטי של הוועדה, את החרטה הכנה שהביע, את מצבו הבריאותי בעתיו הפסיק למספר שנים לעסוק ברפואת שניים, ואת חלוף הזמן, כשלוש שנים, מאז קרות האירוע.

במכלול השיקולים, כאמור, הוועדה ממליצה בפני כבוד השר להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של שלושה חודשים.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר אבי פישמן, חבר

ד"ר דן דקל, יו"ר

